

2.2. Som nævnt i afsnit 1 kan udlæg nu efter ændringen af retsplejeloven, der trådte i kraft den 1. januar 1977, i medfør af § 478, stk. 1, nr. 7, foretages umiddelbart på grundlag af vekslers og checks for så vidt angår de i § 443, nr. 2 og 3, nævnte krav. Skyldneren kan under udlægsforretningen – i modsætning til hvad der gælder under en kapitel 41-sag – fremsætte enhver indsigelse mod kravet, jfr. retsplejelovens § 501, stk. 1. Såfremt der under fogedforretningen på grundlag af en veksler eller check fremsættes en indsigelse, som fogedretten ikke kan forkaste på det foreliggende grundlag, fordi en stillingtagen kræver en omfattende bevisførelse, som fogedretten ikke vil tillade efter § 501, stk. 3, må fogedretten nægte at foretage udlæg og henvisse fordringshaveren til at anlægge sag ved de almindelige domstole, jfr. § 501, stk. 1. Efter retspraksis vil fordringshaveren kunne anlægge sagen som en veksler- eller checksag efter kapitel 41, selvom han i første omgang har valgt at søge kravet ind-drevet ved foretagelse af umiddelbart udlæg i medfør af § 478, stk. 1, nr. 7, jfr. vestre landsrets afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1978, side 559. Det er endvidere i praksis antaget, at en vekselkreditor, der kunne have søgt udlæg umiddelbart på grundlag af vekslens, men som i stedet anlægger veksel-sag efter kapitel 41 ved de almindelige domstole, er berettiget til sædvanlige sagsomkostninger, jfr. østre landsrets afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1978, side 603.

3. Overvejelser i udlægsudvalget og kreditkøbsudvalget.

3.1. Adgangen til i medfør af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 7, at foretage udlæg på grundlag af vekslers og checks bygger som nævnt på et forslag fra udlægsudvalget i betænkning nr. 634/1971 om udlæg og udpantning. Udvalget rejste i betænkningen spørgsmålet om, hvorvidt reglerne i retsplejelovens kapitel 41 om hurtig retsforfølgning burde ophæves i forbindelse med gennemførelsen af den nye regel i § 478, stk. 1, nr. 7. Om spørgsmålet anføres det i betænkningen side 36:

»Prøvelsen under den hurtige retsforfølgning giver kun ringe sikkerhed for, at skyldneren ikke har indsigelser mod kravet. Indsi-

gelsen er vel ikke endelig tabt, men kan først gøres gældende under et selvstændigt søgsmål mod sagsøgeren, hvilket undertiden er uheldigt.

Udvalget foreslår, at vekslens eller checkens skal kunne danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse af de i kapitel 41 nævnte krav. Når vekselejer opnår den tidsgevinst at kunne kræve udlæg for sit krav, straks når en uge¹⁾ fra vekslens forfaldsdag (eventuelt protestdagen) er forløbet, er det rimeligt, at veksel-skyldneren på sin side kan fremsætte alle indsigelser under fogedforretningen. Kan disse ikke forkastes af fogedretten, f.eks. fordi stillingtagen kræver omfattende bevisførelse, må udlæg nægtes og vekselejer henvises til søgsmål ved de almindelige domstole, jfr. udkastets § 500, stk. 1.²⁾

.....

Når indehaveren af veksler- eller checkkrav kan gå direkte til fogedretten, er der næppe behov for anvendelse af den hurtige retsforfølgning efter kapitel 41. Det er i sig selv stødende, at veksler- eller checkudstederen skal dømmes til at betale, selv om han har velbegrundede indsigelser vedrørende det forhold, som gav anledning til dokumentets udstedelse. Der synes derfor at være grund til at overveje, om ikke reglerne i kapitel 41 om hurtig retsforfølgning kan ophæves, når der gives adgang til tvangsfuldbyrdelse umiddelbart på grundlag af en veksler eller en check. Der er derimod næppe grund til at ændre bestemmelsen om, at disse sager behandles af underretterne, jfr. § 225, nr. 4. Reglerne i Genève-konventionen af 7. juni 1930 om ensartet veksellovgivning indeholder ingen forskrifter om en særlig vekselprocesform.«

Justitsministeriet har over for rådet oplyst, at man på baggrund af udtalelserne i betænkning nr. 634/1971 overvejede, om retsplejelovens kapitel 41 kunne ophæves samtidig med, at der indførtes adgang til umiddelbart udlæg på grundlag af vekslers og checks. Justitsministeriet fandt imidlertid, at der burde foretages en nærmere undersøgelse af, hvorvidt der fortsat er behov for regler om hurtig retsforfølgning. Sådanne nærmere overvejelser kunne ikke afsluttes inden fremsættelsen af forslaget til lov om ændring af retsplejelovens regler om udlæg, og det anførtes derfor i bemærkningerne til lovforslagets § 478, at spørgsmålet om, hvorvidt rets-